

Samen het huisje van Arne bouwen

Arne zit op dit moment in het vijfde leerjaar, hij heeft een verslag en krijgt enkele redelijke aanpassingen. In het tweede leerjaar werd duidelijk dat Arne specifieke noden heeft. Hij wordt snel overweldigd door drukte in de klas en door de leerstof. Zo krijgt hij het bijvoorbeeld moeilijk wanneer hij ziet dat hij veel oefeningen na elkaar moet doen. Dan voelt hij druk en kan hij moeilijker helder denken. Hierdoor komt zijn leerproces in gedrang. Zijn leerkracht van het tweede leerjaar merkte dat hij achter liep voor rekenen. Zijn ouders, de leerkracht, de zorgcoördinator en de ondersteuner gingen op zoek naar mogelijkheden. In eerste instantie bleef men binnen de eindtermen en kreeg Arne ondersteuning via zijn gemotiveerde verslag. In dit gemotiveerde verslag werden niet alleen zijn noden, maar ook de redelijke aanpassingen die hier een antwoord op waren beschreven. Zo mocht Arne bijvoorbeeld bij elke toets één vraag kiezen die hij niet wou invullen, waardoor hij grip kreeg op de toets en hij deze kon invullen zonder in paniek te raken.

In het derde leerjaar werd duidelijk dat het omgaan met overweldigende emoties en prikkels op school, vereiste dat veel eindtermen losgelaten werden. De tekorten waren toen niet langer enkel van toepassing op rekenen. Zijn ouders hadden hun bedenkingen bij het opstellen van een verslag. Zij waren vooral bang dat dit de deur richting buitengewoon onderwijs te ver open zou zetten en dat de school Arne makkelijker zou kunnen weigeren. De school beluisterde deze bezorgdheden en expliciteerde dat ze zich blijven verbinden om Arne een plaats te geven. Het IAC gaf en geeft de nodige ruimte om te blijven groeien, dus werd zijn gemotiveerde verslag omgezet in een verslag. Arne startte in het vierde leerjaar met een Individueel Aangepast Curriculum.

Zowel de zoektocht naar, als de evaluatie van redelijke aanpassingen en de invulling van het IAC gebeurt samen met Arne en met een oog op zijn toekomst. Het team houdt de mogelijkheid open om in zijn verdere schoolloopbaan in te tekenen op een gemeenschappelijk curriculum.

Arne voelde zich in het begin van het vierde jaar al wat beter doordat de druk vanuit de leerstof wordt teruggebracht naar een haalbaar niveau. Maar de vele prikkels in de klas zorgden voor kortsluiting. Een rustplek op de gang gaf hem ruimte om af te koelen, maar de overgang terug naar de klas liep vaak mis. Arne is ook graag in zijn klas en heeft hij fijne relaties met zijn klasgenoten. Wanneer Arne tijdens het weekend een houten vogelhuisje bouwde met zijn grote zus, kwam de doorbraak: een huisje voor Arne, in de klas. Zijn ouders stelden het voor aan de leerkracht van het vierde leerjaar en die was meteen enthousiast. Tijdens de herfstvakantie ging Arne aan de slag met zijn opa.

Nu heeft Arne zijn eigen huisje, een houten constructie die op zijn bank geplaatst kan worden wanneer dat nodig is. Tijdens de rekenles maakt hij in zijn huisje zijn oefeningen. Omdat hij minder oefeningen maakt is hij sneller klaar, dan mag hij knutselen. Iets wat Arne heel graag doet. En omdat hij in zijn huisje zit, raken zijn klasgenoten hier niet door afgeleid.

Wanneer de oma van Arne stierf, had dat ook een invloed op zijn schooldagen. Door zijn verdriet was hij prikkelbaarder dan anders. Hij kwam moe thuis van school en op vrijdag was hij zo

uitgeput dat alles te veel werd. Zijn ouders trokken aan de alarmbel omdat de stress thuis opliep. De school bekeek wat er kon en stelde voor om Arne op woensdagochtend thuis te laten zijn. Zijn ouders konden voor opvang zorgen, waardoor Arne op woensdagochtend in alle rust aan taken voor school kon werken.

Arne zit nu in het vijfde leerjaar en startte begin september weer voltijds, met zijn huisje, temidden van zijn klasgenoten. Om aan zijn nood aan rust, veiligheid én nabijheid tegemoet te komen krijgt Arne een vaste plek, centraal in de klas, omringd door zijn leerkracht en klasgenoten. Er zijn duidelijke afspraken rond zijn huisje, waardoor zowel Arne als zijn leerkrachten weten wat er verwacht wordt wanneer hij in zijn huisje werkt. De laatste dag van de schoolweek blijft lastig voor Arne, dus gaat hij op vrijdag naar juf Griet. Haar klas is ruimer en rustiger, waardoor het voor Arne weer haalbaar is om voltijds naar school te gaan.

De school van Arne doet er, samen met zijn ouders, nog steeds alles aan om Arne terug richting gemeenschappelijk curriculum te krijgen. Zijn leerkracht houdt nauwgezet bij welke leerplandoelen hij in voldoende mate haalt. Hierdoor kunnen ze hem op het einde van het zesde leerjaar hoogstwaarschijnlijk zijn getuigschrift lager onderwijs uitreiken. Ondanks dat Arne niet deelneemt aan grote toetsen.